

JOHANNESBRIEF

Nieuwe predikant gezocht

Door het vertrek van de huidige predikant zoekt de Johanneskerk in Amersfoort een nieuwe vrijzinnige voorganger (x/v/m) voor 60-80 procent. De gemeente is al vele jaren een samenwerking tussen Doopsgezinden, Remonstranten en Vrijzinnig Protestanten binnen de PKN. Informatie over deze vacature: www.johanneskerk.nl

IN DIT NUMMER O.A.

Kiescollege	4
Het totale niets	4
Interview Corrie Hoekstra.	5
Het oor van je hart	6

KERKDIENTEN

6 oktober	Alke Liebich
13 oktober	Arend van Baarsen
20 oktober	Ruimteviering
27 oktober	Alke Liebich

TER OVERWEGING

ONTMOETEN IS MEER DAN IEMAND TEGENKOMEN

In de vorige Johannesbrief schreef ik een kort stukje over de leefstraat in 'onze' Galvanistraat.

Het waren 3 weken van ontmoeten met alle straatgenoten, jong en oud.

Ontmoeting in allerlei gradaties. We hebben elkaar veel beter leren kennen.

Maar toch wil ik op deze plek daar nog eens over doorfilosoferen.

Een kleine filosofie

Ontmoeten gaat verder dan alleen maar iemand tegenkomen of samen zijn. Het is een diepere ervaring waarbij verwondering en herkenning een rol spelen. In een echte ontmoeting herken je iets van jezelf in de ander, of je ontdekt iets nieuws dat je raakt. Dit vraagt om openheid van beide kanten. Het betekent niet dat je alles moet delen, maar wel dat je bereid bent de ander iets over jezelf te laten vragen en te zeggen.

Bij een ontmoeting laat je iemand binnen in je innerlijke wereld, wat kwetsbaar kan zijn.

Je toont misschien delen van jezelf die je liever verbergt, zoals onzekerheden of het napraten van anderen. Iemand echt ontmoeten houdt in dat je deze persoon toelaat in de intieme cirkel van je leven.

Ze zullen vragen stellen over je ervaringen, gewoontes, gevoelens en overtuigingen. Deze diepgaande interactie is wat een ontmoeting tot een échte ontmoeting maakt. Een echte ontmoeting laat onvermijdelijk sporen na. Het is een wederzijdse uitwisseling die je raakt en verandert. Deze interacties zijn waardevol en betekenisvol, en vormen een belangrijke basis voor een vrijzinnige gemeenschap waar ruimte is voor persoonlijke groei, begrip en respect voor ieders unieke perspectief.

Onze gemeenschap

In onze vrijzinnige gemeenschap streven we ernaar om elkaar echt te ontmoeten. Dit betekent dat we ons openstellen voor elkaar, elkaar proberen te begrijpen en ons kwetsbaar durven opstellen. Door elkaar echt te ontmoeten, kunnen we groeien, zowel als individu als gemeenschap. Het is deze bereidheid om de ander binnen te laten en diepgaande verbindingen aan te gaan, die ons samenbrengt en onze gemeenschap versterkt.

Ik ben benieuwd wat échte ontmoeting voor jónu betekent.

Misschien kunnen we elkaar, na de dienst, bij de koffie of in kleiner verband eens echt ontmoeten? (Let op: Het is ook ont-moeten: het mag, het moet/hoeft niet hoor. Ik ben wél benieuwd...)

Frits van Kempen

DIACONIE

COLLECTEDOEL IN OKTOBER: GELOOF EN SAMENLEVING

In oktober collecteert de diaconie voor **Geloof en Samenleving**. Dit is het landelijke diaconale orgaan van de Remonstranten. Geloof en Samenleving ondersteunt zelf projecten op internationaal en landelijk niveau en ondersteunt waar mogelijk en nodig plaatselijke diaconieën.

Geloof en Samenleving heeft gekozen voor een paar belangrijke thema's: vluchtelingen, kinderen en armoede, klimaat, vrede en diversiteit en inclusie.

In 2023 werden de volgende doelen financieel ondersteund: driekwart van de giften ligt op het terrein van de **inzet voor vluchtelingen**.

Ontvangers zijn de ondertussen bekende organisatie NAOMI in Noord-Griekenland, voorts de Churches Commission for Migrants in Europa (CCME), en in Nederland het Instituut voor Mensenrechten en Medisch Onderzoek (IMMO) en het Landelijk Ongedocumenteerden Steunpunt (LOS). Ook het Refugee Project Maastricht van de Studentenekklesia ontving een subsidie.

Op het terrein van **Kind en Armoede** ontvingen het Jeugdeducatiefonds en de Kinderwinkel Den Haag subsidies.

Het **vredeswerk** werd ondersteund door (opnieuw) een bijdrage toe te kennen aan het Ecumenical Accompaniment Programme in Israël en Palestina (EAPPI) van de Wereldraad van Kerken.

Op **26 oktober** organiseert Geloof en Samenleving een bijeenkomst in Amersfoort (in de Johanneskerk, maar los van onze diaconie) samen met de landelijke Werkgroep vluchtelingen van de Raad van Kerken. Samen organiseren ze deze inspiratiedag met het thema 'het meest humane asielbeleid ooit'. Meer informatie vindt u op hun website www.diaconie.remonstranten.nl

Wij hopen dat we ook dit jaar in oktober op uw bijdrage voor het werk van Geloof en Samenleving kunnen rekenen. U kunt uw bijdrage ook overmaken op rekeningnummer NL11 INGB 0000131451 van Diaconie DoReJo gemeente o.v.v. Geloof en Samenleving.

FINANCIËN VAN DE DIACONIE

In augustus werd er gecollecteerd voor 'Musicians without Borders', een doel dat onze muzikale gemeente aansprak! Er werd 978 euro gegeven.

Van Kerk in Actie ontvingen we een vraag om financiële hulp naar aanleiding van de verschrikkelijke noodsituatie in Soedan. Anderhalf jaar burgeroorlog, hongersnood en een doorgebroken dam zorgen daar voor een ongekende crisis. Uit het noodpotje werd direct 500 euro overgemaakt.

Mededelingen van de diaconie

Onze penningmeester René Leegte heeft met bezwaard gemoed laten weten dat hij stopt als lid van de diaconie. Het lukt hem onvoldoende om uitvoering aan de taak van penningmeester te geven. We danken René voor zijn inzet en betreuren het met hem dat het zo is gelopen.

We gaan op zoek naar een andere

penningmeester. Die persoon hoeft geen specialistische financiële kennis te hebben. De diaconie werkt met een betaalrekening bij de ING, en heeft geen beleggingen of spaarrekeningen. Meer informatie over deze inspirerende vrijwilligerstaak bij Dineke Spee, 033 4801949.

Marieke Brijder heeft laten weten dat zij graag wil gaan meewerken in de diaconie en daar zijn we uiteraard erg blij mee.

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

De kerkenraad heeft de startzondag besproken. Deze was voorbereid door een groepje met daarin onder andere Jan Nienhuis en Alke Liebich. Er was een workshop orgelbouwen (een mini orgel van hout, dat echt bespeeld werd door Wibren Jonkers), een workshop origami en vertellen onder leiding van Geertrui Meinema, en Taizé liederen zingen met Marie Christien Overdulse. We sloten af met een heerlijke lunch waarvoor iedereen hapjes had meegenomen. De verzorging van de hapjes was in handen van een Supertwiener en Elise Folmer.

De kerkenraad heeft de ledenvergadering over de profielen van de gemeente en de nieuwe predikant voorbereid. De ledenvergadering heeft ingestemd met de uitbreiding van het kiescollege. Vervolgens heeft de kerkenraad de eerste vergadering van het kiescollege voorbereid.

Tineke Boudestein zal vanaf dit seizoen de Johanneskerk vertegenwoordigen in de Raad van Kerken.

Nicolas Joël helpt ons met het updaten van de vormgeving van de website.

Op 12 januari is het afscheid van Alke Liebich. Als je een goed idee hebt voor het afscheid, hoort de kerkenraad dat graag.

Tot slot een bericht waar we heel blij mee zijn: Arriën Kruyt heeft gezegd dat hij Jan Nienhuis wil opvolgen als penningmeester. Dat zal aan de orde komen in de jaarvergadering 2025.

Laura van Rossum du Chattel, secretaris kerkenraad

Wil je wat weten over de kerkenraad of iets melden, mail dan naar

secretaris@johanneskerk.nl, app of bel naar 06 1587 5667.

BERICHT VAN HET KIESCOLLEGE

Sinds de ledenvergadering van 4 september 2024 bestaat het kiescollege nu uit: de kerkenraad (Kees Meinema, Jan Nienhuis, Desiree Berendsen, Laura van Rossum du Chattel), het adviescollege (Harm Dane, Marcel Kemp, Arriën Kruyt) en Esther van der Steeg, Nicolas Joël, Hetty Deelstra en Henriette Hoogenkamp. De kerkenraad fungeert als dagelijks bestuur van het kiescollege.

Het kiescollege heeft één keer vergaderd. We hebben de profielschetsen vastgesteld. Verder hebben we gepraat over het proces dat we willen volgen (advertenties, brieven, horen, gesprekken). De profielschetsen zijn inmiddels verspreid over vrijzinnig Nederland.

Wat we verder gaan doen, is vertrouwelijk. We zullen dus niet tussentijds melden in welk stadium we zitten, of wat we aan het doen zijn. Het kiescollege meldt zich weer als er nieuws is!

Laura van Rossum du Chattel, secretaris kiescollege

WANNEER EEN DOMINEE VERTREKT ...

.. dan is het heel vreemd om zo veel dingen 'voor het laatst' te doen. Zoals de laatste startzondag (heeft u hem gemist? Jammer, u hebt wat gemist!). Ik ga dit met weemoed en energie aan.

... dan moeten we op de een of andere manier van elkaar afscheid nemen. Ik hoop dat de komende maanden persoonlijk dan wel ik gesprekken bij diverse kerkelijk ontmoetingen te kunnen doen. Ik neem zelf initiatief voor bezoeken, maar het zal niet bij iedereen persoonlijk lukken. Bel of mail mij dus als u mij graag wilt spreken.

.. dan moet je soms opnieuw nadenken. "Ik dacht dat jij mij zou begraven..." hoor ik wel eens. Welnu, dat kan. Als ik er gelegenheid voor heb. En zolang er nog geen nieuwe predikant is in de Johanneskerk. Daarna zullen andere afspraken gemaakt worden en ben ik in principe niet beschikbaar.

Ik hoop u te spreken.

Alke Liebich

COLUMN: HET TOTALE NIETS

Het woord 'stilte' komt uit het Oudnederlands en is van oorsprong het Oudhoogduitse 'stilli'. Met de betekenis 'rustig' of 'zonder geluid'. Door de eeuwen heen altijd zo geweest. Krachtig en duidelijk woord voor een omstandigheid die blijkbaar belangrijk is. Beetje open deur wel, hmmm?

Er zijn al heel wat boeken, presentaties, gesprekken, programma's enzovoorts gewijd aan het begrip stilte. Het evenwicht tussen dingen doen en stilzijn is essentieel voor het welzijn van de mens. Ja, dat staat er weer mooi! Een woord, woorden, een begrip. Je kunt het erover hebben maar dat is nog geen beleving. In onze 24/7 samenleving is het hip om te zeggen "nu even niks" om aan te geven dat er behoefte is aan rust. En stilte. Tijdens onze samenkomsten op zondag in de Johanneskerk ervaar ik de stiltemomenten als intens en waardevol. Stilte brengt het brein tot rust of juist in een modus van gericht denken. Heel goed. Opgenomen in de orde van dienst, geplande stilte. Onvermijdelijk, omdat onze wijze van leven met zich meebrengt dat we stilte moeten plannen. Anders is het nooit stil. Zelfs niet in onze dromen waarin we de gebeurtenissen van overdag verwerken.

Waar dit stukje naartoe gaat? Niet naar Eric Scherder, onze breinoloog. Ook niet naar retraites die overal plaatsvinden. Niet naar headsets die je absolute noise reductie beloven op elke plek waar je bent.

Maar wel naar de totale, vezeldiepe, intense en onontkoombare stilte die ik afgelopen zomer mocht beleven in Essubras, Frankrijk. Met het camperbusje heel tegendraads een reis gemaakt van het (midden) westen naar het oosten van Frankrijk. Vakantieverkeer gaat meestal noord-zuid en daarna weer zuid-noord. Begonnen in Bretagne en vervolgens door volstrekt verlaten gebieden van midden Frankrijk richting Basel (met een zuidelijke kromming boven Limoges langs, detail voor de kenners).

Op gegeven dag een paar uur met de bus over de kleinst denkbare weggetjes gereden kwamen echtgenote en ik aan op Camping En Campagne Essubras. Het minidorpje bleek grotendeels verlaten. De camping tussen golvende groene heuvels en landerijen. Bij aankomst omringde ons direct al een atmosfeer van rust en stilte. Kent u dat? Ergens aankomen en meteen dat gevoel van ontspanning, uitblazen en ja, een soort gevoel van “we zijn er”? In de omgeving niets te beleven, geen Super-U, geen disco, geen animatieteam. Wel fietsen, klein zwembadje en mee-eten met de beheerders. Maar bovenal (ik werk er langzaam maar zeker naartoe) rust, schaarse gedempte geluiden, geen auto's of scheurende motoren. En de kers op de taart; diepe stilte in de nacht in een totaal donkere omgeving. Ik durf te stellen: onwerkelijk en verbijsterend stil in een pikdonkere nacht. Ik zoek naar de overtreffende trap van nul geluid en zero licht. Ik kan u vertellen dat dit de beleving van het jaar was voor ons!

Zo is het dus overal geweest, ooit. Wat een ramp dat we als mensen onszelf dit ontnomen hebben. En wat een zegen voor de mensen in de omgeving van Essubras. Want in de geluidloze en lichtloze avond kom je als vanzelf tot gedachten en gevoelens, ook naar elkaar, die je nooit kunt ervaren zoals daar. Er zijn heus wel andere stille campings maar dan toch altijd met een weg ernaast die gebruikt wordt of een barretje in de verte met gezellige muziek, spelende kinderen en noem maar op, campingleven zeg maar. Niks mis mee maar niet te vergelijken met het allesomvattende NIETS van Essubras waar je ook zomaar het gesprek met God aangaat.

Mag ik u verzoeken daar niet heen te gaan?

Roland Loos

INTERVIEW MET CORRIE HOEKSTRA

Donderdagochtend 10.00 uur hebben Corrie en ik afgesproken voor een stukje in de Johannesbrief. De avond ervoor hebben we elkaar vanuit een ooghoek gezien bij de ledenvergadering, maar verder niet gesproken. We zijn het er helemaal over eens: ‘wat een heldere bijeenkomst én wat fijn dat we lekker bijtijds thuis waren’.

Corrie wil het graag hebben over wat er in het hier en nu allemaal gebeurt in haar leven. Het lijkt ons beiden een mooi uitgangspunt voor dit gesprek.

Met een snelle beweging legt Corrie vervolgens een klein, wat gekreukeld stukje papier op tafel. Ze wil het hebben over ‘de bouwstenen van haar identiteit’, en die had ze thuis al op het papiertje geschreven. Ze geven richting aan haar leven, het leven dat ze een aantal jaar geleden is begonnen. Ze is toen verhuisd van Drenthe naar Amersfoort (beetje verliefd op de Koppelpoort) en met tevredenheid noemt ze haar ‘ontdekte’ bouwstenen (geen speciale volgorde):

1. *Het leven ontdekken als weduwe,*
2. *Het goed met mezelf kunnen vinden,*
3. *Me dienend opstellen, aanvullend aan de ander (niet altijd proactief handelen)*

4. *Blij zijn met criticasters die me een spiegel voorhouden (en ruimte maken voor totaal van mij verschillende mensen)*

Ze merkt op dat de bouwstenen haar steeds beter gaan passen, maar dat het een boeiende zoektocht blijft. Tot nu toe is Corrie blij met wat deze nieuwe ‘handvatten’ haar te bieden hebben. De ene bouwsteen past gelijk als een jas en de ander vindt al doende een goede vorm.

Na een indrukwekkende Stille Zaterdagbijeenkomst een aantal jaar geleden raakte Corrie betrokken bij de Johanneskerk. Ook vond ze haar plek binnen de Ruimtevieringen. Bij beide voelt ze zich thuis en draagt ze haar steentje bij. Ze probeert zoveel mogelijk dienend te zijn en aanvullend op anderen (bouwsteen 3). Wel blijft ze alert om niet teveel hooi op de vork te nemen, vermoeidheid ligt makkelijk op de loer. Tot nu toe lukt dat goed en heeft ze een mooie selectie aan werkzaamheden gemaakt: vanaf het najaar af en toe een aandeel leveren aan de kinderkring, het rooster maken voor de koffieschenkers. Verder met regelmaat iemand bezoeken, de Johannesbrief rondbrengen én sinds kort ook zo nodig de kerk luchten. Het zijn onderdelen van het soepel draaiend houden van de kerk. Corrie benadrukt dat iedereen daarin bijdraagt en voegt er lachend aan toe dat *'het wel meevalt wat ik doe'*.

Een aantal maanden geleden heeft Corrie in de Johanneskerk vertelt over haar Buddy to Buddy activiteiten, en ook nu benadrukt ze weer dat dat eigenlijk een rare naam is. Ze is gekoppeld aan iemand in Amersfoort en door samen dingen te doen (samen eten, wandelen, naar de film) is er een vriendschap ontstaan. Ook over haar werk binnen het inloophuis in Schothorst is ze bescheiden, ze schenkt thee of koffie en waar nodig schenkt ze aandacht aan kwetsbare mensen.

Ook bij het bezoeken van mensen met dementie ervaart ze hoe boeiend het is om mensen met heel andere kijk op het hier en nu te ontmoeten (bouwsteen 4).

Corrie is geïnteresseerd in theologie, filosofie en de natuur. De moestuinen die zij mede onderhoudt varen er wel bij en in de rustige uurtjes thuis leest ze graag voedende boeken (bouwsteen 2).

Ze vindt het van groot belang dat mensen gezien worden, in het algemeen, maar ook in de Johanneskerk. Het werk van de diaconie heeft dan ook haar aandacht en interesse. Het selecteren van diverse collectedoelen (dichtbij en verder weg) moet een belangrijk aandachtspunt blijven binnen de gemeente. In dit gesprek met deze energieke levenskunstenares, met haar bouwstenen als basis, hoor ik tussen de regels door steeds weer over haar grote betrokkenheid bij mensen voor wie ze met hart en handen klaarstaat.

Dank Corrie voor het genoeglijke gesprek en voor het inkijkje in jouw boeiende 'leefwijzer'.

Trudy Leeuwendal

HET OOR VAN JE HART

Stilte in de liturgie, verslag van een minisymposium.

Op zaterdag 7 september bezocht ik met Arriën een minisymposium over 'Stilte in de Liturgie' in de Oud-Katholieke kerk in Amersfoort. Het was georganiseerd naar aanleiding van het 15-jarig jubileum van het door de binnenstadskerken georganiseerde Avondgebed (elke donderdag om 19.00 uur in de Oud-Katholieke kerk aan 't Zand).

Na een korte viering, waarin een stilte van vijf minuten, was er de lezing van prof. Peter Nissen. Hij is een bekende theoloog en kerkhistoricus, die geregeld in de media verschijnt waar hij op een prettige manier zijn kennis en vaak ook zijn mening deelt. Hij heeft een tijd opgelopen met de Remonstranten en zo hebben wij hem wat

beter leren kennen. Hij weet veel over heden en verleden van de kloosters en vanuit die basis hield hij de lezing.

Het ging duidelijk over wat stilte kan betekenen in de liturgie en niet zozeer over stilte met het oog op mystieke ervaringen. Naast negatieve connotaties van stilte noemt hij enkele positieve, zoals kalmte, rust, nederigheid.

In de stilte is de mogelijkheid van concentratie om naar binnen te gaan, 'wonen bij jezelf'. In inkeer richt je je aandacht op je binnenwereld. Er is dan ruimte om te ontvangen, ontvankelijk zijn, de zachte bries horen.

In de stilte kun je luisteren. Dat kan meer opbrengen dan spreken. Je kan leren luisteren naar wat de Eeuwige je te zeggen heeft. Je leert te luisteren met het oor van je hart.

God is een sprekende God, zie de Bijbel. Dat begint al in het Scheppingsverhaal; 'God zei...' In de Benedictijnse traditie is stilte erg belangrijk. 'Ora et labora et lege', bid, werk en lees.

Na het luisteren komt het handelen, leven naar wat is binnengekomen.

Peter Nissen is van mening dat in onze diensten te veel woorden worden gebruikt, lange gebeden, zware preken, waarbij ons hoofd topzwaar wordt maar ons hart leeg blijft. En bij de Remonstranten heeft hij ervaren, komt het orgel de stilte verdrijven. Hij pleit ervoor om stilte meer te gebruiken om met het hart te kunnen luisteren naar de stem van de Eeuwige.

Na deze lezing was er een workshop-achtige bijdrage over het gebruik van je stem van Bas Ramselaar, een vooraanstaande Amersfoortse musicus en koordirigent.

Namens de Werkgroep Liturgie wil ik het gesprek over stilte in de dienst graag aangaan. Ik schrik als iemand mij zegt de stilte in de dienst als 'wachten' te ervaren. Kopland heeft gezegd: 'wie stilte wil beschrijven, moet zijn mond houden', maar met de bijdrage van dit symposium hebben we een impuls om te oefenen en te evalueren.

Tineke Boudenstein, voorzitter Werkgroep Liturgie

PLANKENKOORTS, ROMAN VAN HANS VAN HAEFTEN

Hans van Haften, een van onze organisten, heeft al een aantal publicaties op zijn naam, een roman zat daar nog niet bij. Het onderwerp waar hij over wilde schrijven was al snel duidelijk: podiumangst, plankenkoorts, zenuwen voor een optreden.

Hij kende dat zelf in meer of mindere mate, maar was vooral geïntrigeerd naar de oorzaken en hoe daar mee om te gaan. Tijdens zijn muzieklessen aan jongeren raakte hij nog meer geïnteresseerd in hoe het brein omgaat met alle stress en de invloed daarvan als je voor een (belangrijk) optreden staat. Er bleken al heel veel boeken en naslagwerken te bestaan over dit onderwerp, vaak wetenschappelijke benaderingen. Ook vond Hans het belangrijk om eens een organist in het zonnetje te zetten, dat komt, volgens hem in de literatuur maar zelden voor.

Hij koos daarom voor de romanvorm met Frank, een organist, als hoofdpersoon. Een beetje autobiografisch en veel 'geleend' van leerlingen en andere muzikanten. Hij haalt met de nodige eigen ervaring het onderwerp wat uit de taboesfeer. Frank ontdekt dat hij er niet beter van wordt als hij zijn podiumvrees blijft wegstoppen. Het lijkt dan juist van kwaad tot erger te gaan.

Hoewel het boek duidelijk gaat over een beginnend organist (concoursen zijn erg belangrijk om meer naam te krijgen) kan het ook

handvatten bieden aan anderen die hun werk doen in het licht van de schijnwerpers.

In Plankenkoorts gaat Frank op zoek naar waar het uiteindelijk allemaal om gaat: *hoe maak je muziek, wat probeer je over te brengen, wat raakt je in de muziek?* Hij ontdekt, door schade en schande, dat bezig zijn met je imago en wat anderen van je zullen vinden, de muziek niet ten goede komt. Het lukte Frank niet zijn kansen te benutten, er volgen veel teleurstellingen en mislukkingen met alle negativiteit tot gevolg. Zijn vertrouwen in zijn talenten en mogelijkheden neemt snel af en daarmee verdwijnt ook zijn plezier in het musiceren en het vertrouwen in zijn kunnen. Het wordt een lange en zware zoektocht naar: *hoe nu verder?*

Frank vindt aan het eind van het boek uiteindelijk een krachtige manier om om te gaan met zijn angsten en paniekaanvallen. Het lijkt of hij ze voorgoed achter zich heeft gelaten en vrijer in het leven en in zijn werk staat.

Het verhaal is geïllustreerd met getekende selfies (Lex van Elten) die het positieve-buitenkant-imago (sociale media) nog eens benadrukken.
Hans geeft zelf aan gelukkig niet veel last meer

te hebben van 'Plankenkoorts', wel blijft het fenomeen hem intrigeren. Hij hoopt dat anderen iets aan zijn boek zullen hebben.
Het boek is te bestellen via
hansvanHaften.com/product/plankenkoorts

Trudy Leeuwendal

JOHANNESWEEKEND

Het Johannesweekend is dit jaar op 15 en 16 februari 2025. De organisatie, Karin van Dijk, Nicolas Joël en Laura van Rossum du Chattel, heeft een vraag voor jullie.

Heeft iemand een suggestie voor een thema, een workshop of het programma op zaterdagavond? Niet dat de organisatie dat niet zelf kan bedenken, maar misschien heeft iemand wel een veel beter idee. Mail of app dat dan even aan Laura@hupkes.net of 06 1587 5667. Dank alvast!

ACTIVITEITEN

DE FLUWELEN BRUG

Een korte cursus over liturgie. Avond en overdag.

Op zondagmorgen doen we iets bijzonders: we roepen een andere werkelijkheid op dan die we kennen. Een heilige werkelijkheid. Wanneer je dat wilt uitleggen, ontglipt het je. Je kunt het niet vastpakken. Maar misschien wel ontvangen. En je kunt er toch iets over zeggen: er zijn bibliotheken over volgeschreven. Kerkganger zijn is allebeide: soms vastpakken, soms ontvangen. Hoe gaat je dat af, en wat valt er te leren en te ontdekken? Van harte uitgenodigd voor enkele avonden/ middagen. Noem het een cursus. Graag opgeven. Dat mag per keer, uiterlijk maandag van tevoren. De avond/middag gaat door bij vanaf vier deelnemers. Opgeven bij predikant@johanneskerk.nl. De bijeenkomsten in september gingen over "de zondagmorgen in onze drie tradities" en zijn inmiddels al geweest. De andere keren zijn:

Het gebed, onder meer het Onze Vader
17 oktober 20:00-21:30

De bijbel (en andere bronnen)
31 oktober 20:00-21:30

Het kerkelijk jaar
28 november 20:00-21:30

*de titel is ontleend aan een gedicht van Czeslaw Milosz. . Het gaat over het gebed, maar ook over elke stap tussen alledaags en het heilige

REMONSTRANTEN AMERSFOORT

Ieder jaar komen de Remonstranten van onze gemeente een keer bij elkaar. We horen informatie vanuit het Landelijk Bureau, wisselen uit wat er in onze gemeente speelt en leren elkaar wat beter kennen onder het genot van een hapje en een drankje.

Leden, vrienden en belangstellenden zijn van harte welkom op **maandag 21 oktober** om 20.00 uur (inloop met koffie 19.45 uur) in de Johanneskerk.

Kees Meinema en Tineke Boudestein

24 OKTOBER CAFÉ VEERKRACHT

Welke rol speelt rust in jouw leven? Druk zijn lijkt de nieuwe norm in een wereld met eindeloos veel mogelijkheden, blakend van zelfvertrouwen. Maar hoe vind je rust? Alles in onze samenleving is gericht op groei. Maar is hollen en vliegen wel zo'n vooruitgang? We willen alles uit het leven halen, maar het gevolg is dat we onszelf gemakkelijk overvragen.

Volgens de filosoof Jozef Pieper behoort juist rust tot het fundament van onze beschaving. Nu we onszelf definiëren in termen van werk en nut, dreigen we aan vermoeidheid ten onder te gaan. Wat is rust eigenlijk, en hoe houd je je hoofd koel in de drukte van de stad?

Rust begint bij een stuk bewustwording. Tijdens deze avond behandelen we zowel de praktijk als de theorie van onze onrust. Ben je jong en ambitieus, maar vraag je je af hoe je rust implementeert in het dagelijks leven? Doe mee en laat rust je ritme bepalen met behulp van nieuwe inzichten, persoonlijke reflectie en oefeningen.

De avond wordt gegeven door De kwekerij in Amsterdam. Deze groeiplek voor 20ers en 30ers bestaat al negen jaar. Zij hebben de workshop – en vele andere – ontwikkeld en gaan daarmee de boer op. Wij kunnen in Amersfoort ook zelf trainers worden en deze workshops aanbieden.

Ik - Alke Liebich - ben aan het onderzoeken of dit een goed idee is.

We starten om 19:30 en eindigen rond 21:30
Graag aanmelden! cafeveerkracht@gmail.com.
Kosten 15,- Is wat veel voor je? Betaal dan wat je kan. Deze avond is van Café Veerkracht. Voor en door 20ers en 30ers. Ben je een paar jaar ouder? Geen probleem.

ADVENTSMIDDAG 7 DECEMBER 2024 – SAVE THE DATE!

Op zaterdag 7 december organiseert de diaconie net als vorig jaar weer een Adventsmiddag in combinatie met het schrijven van brieven voor Amnesty International. Eerst schrijven we brieven, daarna komt er dit keer een muzikaal programma dat wordt samengesteld met Hans van Haeften, een van onze organisten. In de volgende Johannesbrief leest u meer over het programma voor deze Adventsmiddag.

BERICHT VAN WIL WAMELINK

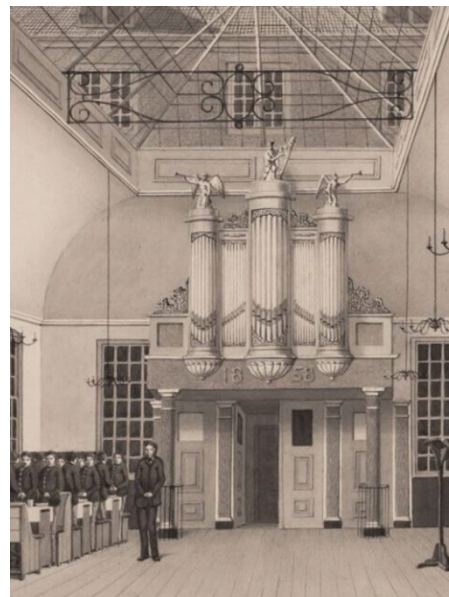
Beste mensen, Dank jullie wel voor het 'onderdak' dat ik, het afgelopen anderhalf jaar, bij jullie kerk gemeenschap mocht ervaren. Het was fijn!
De diensten, Johannes-maaltijden en het zingen in het gelegenheidskoor en niet te vergeten de lunch deze zomer in de theetuin.
Dit gaf mij de mogelijkheid om menigeen wat beter te leren kennen en anders om ook.
Vriendschappen ontstonden. Ik voelde mij bij jullie thuis.

Maar de meesten van u weten het al, ik ga weer terug naar Doesburg daar waar ik voor heen woonde. De 29e verhuis ik naar een huisje met tuin en laat de Albert Schweitzersingel (mooie naam overigens) in Amersfoort dan achter. Mijn dochter staat weer op eigen benen en ik ga dat ook weer doen in het Hanzestadje aan de IJssel.
Ik wens ieder van u Alle Goeds toe en neem mooie herinneringen mee terug.
Ik zal zeker als ik de eerstkomende dienst in de Gasthuiskerk ben, aan jullie denken.
Nogmaals dank!

ORGEL VAN PIETER FLAES UIT DE DOOPSGEZINDE KERK AMERSFOORT

Voor degenen die geïnteresseerd zijn in orgels en voor degenen die vroeger kerkten in de Doopsgezinde kerk aan de Frederik van Blankenheimstraat is dit bericht heel interessant.

Aanleiding is het verschijnen van het boek 'Reis door de tijd met een orgel van Pieter Flaes'. In dit boek van Rinske Looijenga wordt de bewogen reis beschreven van een pijporgel dat in 1858 werd gebouwd door piano- en orgelbouwers Flaes & Brünjes. Vanuit hun werkplaats aan het toen nog niet gedempte Damrak in Amsterdam gaat de reis, als het ware samen met het orgel, terug naar de huidige plek in Maarssen; een kerk aan de Vecht. Het leuke is dat dit orgel tijdens zijn reis ook een periode in de Doopsgezinde Kerk aan de Frederik van Blankenheimstraat heeft gestaan. Voor dit deel van het boek heeft de schrijfster gebruik gemaakt van de oude archieven van de Johanneskerk. Zo was er te lezen dat er vanaf de tijd dat dit kerkje werd gebouwd, er op zondag een organiste speelde. Dit was op een orgeltje dat men voor 117 gulden had gekocht. Maar men wilde erg graag een fraai pijporgel in hun kerk. Dit werd dus het Flaes-orgel.

Het orgel had voor zijn komst in dit kerkje al een heel 'leven' achter de rug. In het boek is veel informatie terug te lezen over welke obstakels men moest overwinnen om dit instrument te kunnen aanschaffen. Ook is terug te lezen welke (bekende) organisten dit orgel hebben bespeeld, En welke ontroerende rol de gemeente en het orgel hebben gespeeld in de Tweede Wereldoorlog.

Zie ook: www.flaesorgelmaarssen.nl

TENTOONSTELLING KERAMIEK EN TEXTIEL

De tentoonstelling in de kerkzaal van de Boeier is afgelopen. In de vitrines staan nu keramiek en textielwerken van twee groepen uit het Eemhuis. Leden van beide groepen hebben een werk gemaakt van keramiek resp textiel, en die werken aan iemand van de andere groep gegeven. Die heeft verder "geborduurd" op het werk, er als het ware een antwoord op gemaakt met ander materiaal. Het harde, ruimtelijke keramiek en het zachte textiel zijn gecombineerd. Vaak was de vorm of de kleur de aanleiding om een beeld te creëren, maar soms was het alleen een associatie. Het resultaat is in beide gevallen een geheel nieuw, gecombineerd werk. De tentoonstelling staat een maand.

Informatie bij Laura van Rossum du Chattel.

MUTATIES

De heer M.J.M. Valk en mevrouw L.J. Meijer: verhuisd, telefoonnummer en email gewijzigd.

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

Penningmeester

Vacant

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v.

‘Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort’

PASTORAAT

Mw. Ds. A.B. Liebich

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

Johan van der Waal

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: Elise Folmer

Kinderkring: Geertrui Meinema

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

ORGANISTEN

Dhr. H. van Haeften, Dhr. W. Jonkers en Mw. A. van Eldik

INLEVEREN KOPIJ

Johannesmail

Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór 12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl

Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

PENNINGMEESTER

Penningmeester Stichting Johanneskerk

Dhr. J. Nienhuis

IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

Johannesbrief

Inleverdatum volgend nummer 11 oktober (of eerder)

Graag in een Word-bestand, per e-mail aan johannesbrief@johanneskerk.nl.

Afbeeldingen (foto's, illustraties) graag als apart bestand aanleveren.

Ophalen is 24 oktober en de Johannesbrief verschijnt op 27 oktober.

KERKDIENTEN

6 oktober: ds. Alke Liebich, organist Alice van Eldik, kinderkring

Marike Brijder zal in deze dienst bevestigd worden als diaken. Fijn dat de diakonie versterking ontvangt! Wij lezen Matteüs 9: 1-8, en een deel uit Jeremia 8 en 9. De profeet wordt boos. Jezus wordt kwaad. Waar kun jij kwaad om worden, wat wekt jouw verontwaardiging? Een diaken moet dat ook kunnen, of zij gaat het – hopelijk - leren: af en toe verontwaardigd worden.

13 oktober: ds. Arend van Baarsen, organist Wibren Jonkers

Ds. van Baarsen is inmiddels als voorganger bij ons bekend.

20 oktober: Ruimteviering, aanvang 10.30 uur, kinderkring

Meer informatie in de Johannesmail

27 oktober: ds. Alke Liebich, organist Hans van Haften

‘Zolang de aarde bestaat’

Aan het einde van het zondvloedverhaal, als Noah en zijn gezin, de mensen en de dieren veilig zijn, zegt de ENE: Zolang de aarde bestaat, zal er een tijd zijn om de zaaïen en een tijd om te oogsten, zal er koude zijn en hitte, zomer en winter, dag en nacht – nooit komt daar een einde aan (Genesis 8: 22).

Ik kan dit niet meer horen zoals vroeger, als een oneindige bevestiging van het leven. Theologisch heet dat de voortdurende schepping. Dit geeft ons nu te denken. Om te beginnen met de seizoenen: die veranderen in snel tempo. Deze dienst is in voorbereiding met de Groene Johannes. Het thema zal dus ‘groen’ zijn.

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
